Kildestoff til *Arbeidshefte for tjenestemøtet*

7.–13. MARS

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 12–13

«Å ta seg friheter fører til skam»

***w00* 1.8. 13 avsn. 17**
Formastelighet fører til vanære

17 Ved første øyekast kan det virke som om det Saul hadde gjort, kunne forsvares. Guds folk var jo «hardt trengt» og «under sterkt press» og skalv på grunn av den fortvilte situasjonen de var i. (1. Samuelsbok 13:6, 7) Det er klart at det ikke er galt å ta initiativet når omstendighetene gjør det berettiget. Men husk at Jehova kan lese hjertet vårt og se hvilke motiver vi har innerst inne. (1. Samuelsbok 16:7) Han må derfor ha sett noe hos Saul som ikke er direkte nevnt i den bibelske beretningen. Han kan for eksempel ha sett at Saul var utålmodig på grunn av stolthet. Kanskje Saul var irritert over at han – som var konge for hele Israel – måtte vente på en profet som han betraktet som en gammel somlekopp! Uansett hvordan det forholdt seg, mente Saul at det at Samuel var for sent ute, gav ham rett til å ta saken i egne hender og til å ignorere de uttrykkelige instruksene han hadde fått. Hva førte dette til? Samuel roste ikke Saul for hans initiativ. Tvert imot refset han Saul og sa: «Nå skal ditt kongedømme ikke bestå … fordi du ikke holdt det Jehova befalte deg.» (1. Samuelsbok 13:13, 14) Enda en gang førte formastelighet til vanære.

***w07* 15.6. 27 avsn. 8**
Jehova gleder seg over din lydighet

8 Bibelens beretning om kong Saul viser hvor viktig det er å være lydig. Saul var til å begynne med en ydmyk og beskjeden hersker, 'liten i sine egne øyne'. Men med tiden begynte stolthet og en urett tankegang å påvirke hans avgjørelser. (1. Samuelsbok 10:21, 22; 15:17) En gang skulle Saul møte filisterne i krig. Samuel gav Saul beskjed om å vente til han kom for å frambære ofre til Jehova og gi ytterligere instrukser. Men Samuel kom ikke så snart som ventet, og folket begynte å spre seg. Da Saul så det, «gikk han i gang med å ofre brennofferet». Dette mishaget Jehova. Da Samuel til slutt kom, forsøkte Saul å bagatellisere sin egen ulydighet. Han sa at fordi Samuel var sen, 'tvang han seg selv' til å ofre brennofferet for å 'gjøre Jehovas ansikt mildere stemt'. For kong Saul var det viktigere å frambære dette offeret enn å adlyde de instruksene han hadde fått om å vente på at Samuel kom for å gjøre det. Samuel sa til ham: «Du har handlet dåraktig. Du har ikke holdt Jehova din Guds bud, det som han gav deg befaling om.» Sauls ulydighet mot Jehova kostet ham kongedømmet. – 1. Samuelsbok 10:8; 13:5–13.

Åndelige perler

***w11* 15.7. 14 avsn. 15**
Vil du følge Jehovas kjærlige veiledning?

15 Trodde israelittene at en jordisk konge på en eller annen måte ville være mer virkelig, mer pålitelig, enn Jehova? I så fall fulgte de noe 'uvirkelig'! Og det var fare for at de skulle komme til å tro på mange andre sataniske løgner. Jordiske konger ville lett få dem til å tjene avguder. Avgudsdyrkere begår den feil at de tror at fysiske ting – guder laget av tre eller stein – på en eller annen måte er mer virkelige, mer pålitelige, enn den usynlige Gud, Jehova, som har skapt alt. Men som apostelen Paulus sa, er avguder 'ikke noe'. (1. Kor 8:4) De kan verken se, høre, snakke eller gjøre noe annet. Man

kan riktignok se dem og ta på dem, men hvis man skulle tilbe en av dem, ville man i høy grad følge noe uvirkelig – en tom illusjon som bare ville føre til ulykke. – Sal 115:4–8.

14.–20. MARS

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 14–15

«Lydighet er bedre enn ofre»

***w07* 15.6. 26–27 avsn. 4**
Jehova gleder seg over din lydighet

4 Som Skaper eier Jehova allerede alt vi har av materielle ting. Finnes det da noe vi kan gi ham? Ja, vi kan gi ham noe som er svært dyrebart. Hva er det? Vi finner svaret i denne formaningen: «Vær vis, min sønn, og gled mitt hjerte, så jeg kan svare den som håner meg.» (Ordspråkene 27:11) Vi kan gi Gud vår lydighet. Selv om vi har forskjellig livssituasjon og bakgrunn, kan vi alle, ved å være lydige, besvare Satan Djevelens ondsinnete påstand om at mennesker ikke vil være lojale mot Gud under prøvelser. For et stort privilegium det er!

***it*-2 204 avsn. 5**
Lydighet

Det er ikke noe som kan erstatte lydighet. Det er umulig å oppnå Guds gunst uten å være lydig mot ham. Som Samuel sa til kong Saul: «Har Jehova like stort behag i brennofre og slaktofre som i at en adlyder [en form av *sjamaʹ*] Jehovas røst? Se, å adlyde [bokst.: å høre] er bedre enn slaktoffer, å gi akt er bedre enn fettet av værer.» (1Sa 15:22) Å unnlate å adlyde er ensbetydende med å forkaste Jehovas ord, med å vise at man ikke virkelig tror på eller stoler på hans ord og den som det kommer fra. Det stiller seg derfor ikke annerledes med en som unnlater å adlyde, enn med en som praktiserer spådomskunst eller bruker avgudsbilder. (1Sa 15:23; jf. Ro 6:16.) Et muntlig samtykke betyr ikke noe hvis det ikke følges av handling. Manglende handling vitner om manglende tro på eller respekt for den som gir befalingen. (Mt 21:28–32) De som nøyer seg med bare å høre Guds sannhet og å si seg enig i den rent forstandsmessig, men som ikke *gjør* det som kreves i denne forbindelse, bedrar seg selv med et falskt resonnement og får ingen velsignelse. (Jak 1:22–25) Guds Sønn gjorde det klart at til og med de som gjør noe i *likhet* med det som er befalt, men tydeligvis på en gal måte eller med et galt motiv, ikke får komme inn i Riket, men blir fullstendig avvist. – Mt 7:15–23.

Åndelige perler

***it*-2 280**
Medynk, medfølelse

Å gi etter for press og vise medynk når det er i strid med Guds vilje, kan få alvorlige konsekvenser. Dette framgår av det som skjedde med kong Saul. Tiden var kommet til at Guds dom skulle fullbyrdes over amalekittene, det første folket som rettet et uprovosert angrep mot israelittene etter at de hadde dratt ut av Egypt. Saul fikk beskjed om ikke å ha medynk med dem. Men han gav etter for press fra sine undersåtter og handlet ikke fullt ut i samsvar med Jehovas befaling. Jehova forkastet derfor Saul som konge. (1Sa 15:2–24) Den som virkelig forstår at Jehova Guds veier er rette, og lar lojaliteten overfor Jehova komme på førsteplassen, kan unngå å begå den samme feilen som Saul begikk, og miste Jehovas godkjennelse.

21.–27. MARS

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 16–17

«Kampen tilhører Jehova»

***wp16.5* 11 avsn. 2–3**
«Striden hører Jehova til»

David beroliget Saul ved å fortelle hva som hadde skjedd med løven og bjørnen. Var det for å skryte? Nei. David visste hvordan han hadde vunnet over dem. Han sa: «Jehova, som utfridde meg av løvens labb og av bjørnens labb, han skal utfri meg av denne filisterens hånd.» Til slutt svarte Saul: «Gå, og måtte Jehova selv vise seg å være med deg.» – 1. Samuelsbok 17:37.

Skulle du ønske at du hadde like sterk tro som David? Husk i så fall at Davids tro ikke var ren idealisme eller ønsketenkning. Det var kunnskap og erfaring som hadde gitt ham tro på Jehova. Han kjente ham som en kjærlig Beskytter og en som holder sine løfter. Hvis vi vil ha en slik tro, må vi fortsette å lære om Bibelens Gud. Når vi lever etter det vi lærer, erfarer vi at det gir gode resultater, noe som også vil styrke vår tro. – Hebreerne 11:1.

***wp16.5* 11–12**
«Striden hører Jehova til»

Den dag i dag er Davids svar noe som vitner om stor tro. Bare se for deg den unge mannen rope til Goliat: «Du kommer mot meg med sverd og med spyd og med kastespyd, men jeg kommer mot deg med hærstyrkenes Jehovas navn, han som er Israels slaglinjers Gud, han som du har hånt.» David forstod at menneskers makt og våpen hadde liten betydning. Goliat hadde vist respektløshet mot Jehova Gud, og Jehova ville reagere. Som David sa: «Striden hører Jehova til.» – 1. Samuelsbok 17:45–47.

David var ikke blind for Goliats størrelse eller våpen. Men han lot seg ikke skremme av slike ting. Han gjorde ikke samme feil som Saul og soldatene hans. David sammenlignet ikke seg selv med Goliat, men han så heller Goliat sammenlignet med Jehova. Goliat raget høyt over andre mennesker med sine 290 cm, men hvor stor var han i forhold til universets Overherre? Som et hvilket som helst menneske var han knapt nok et insekt – i dette tilfellet et som Jehova var klar til å ta livet av!

***wp16.5* 12 avsn. 5**
«Striden hører Jehova til»

I dag deltar ikke tjenere for Gud i bokstavelig krigføring. Den tiden er forbi. (Matteus 26:52) Men vi må likevel etterligne Davids tro. Jehova må være like virkelig for oss som han var for David. Han er den eneste Gud vi må tjene og ha ærefrykt for. Av og til kan vi føle oss små i forhold til problemene våre, men i forhold til Jehovas ubegrensede makt er de likevel små. Hvis vi velger Jehova som vår Gud og viser tro på ham slik David gjorde, vil ingen utfordring eller noe problem kunne ta motet fra oss. Jehovas makt kan beseire absolutt alt!

Åndelige perler

***it*-2 795**
Saul

Det var etter at dette skjedde, og etter at David var blitt salvet som Israels framtidige konge, at Jehovas ånd vek fra Saul. Fra da av ble han skremt av «en ond ånd fra Jehova». Ved at Jehova trakk sin ånd tilbake fra Saul, gjorde han det mulig for en ond ånd å få makt over ham og berøve ham hans fred i sinnet og påvirke hans

følelser, tanker og forestillinger i gal retning. Det at Saul unnlot å være lydig mot Jehova, tydet på at hans hjerte og sinn ble styrt av dårlige tilbøyeligheter, som Guds ånd da ikke gav ham noen beskyttelse eller motstandskraft mot. Siden Jehova hadde tillatt at den «onde ånd» kom i stedet for Jehovas ånd og skremte Saul, kunne den kalles «en ond ånd fra Jehova», og Sauls tjenere omtalte den derfor som «Guds onde ånd». Etter anbefaling fra en av sine tjenere bad Saul om at David måtte tre i hans tjeneste som hoffmusiker ved hans hoff for å bringe ham lindring når han var plaget av den «onde ånd». – 1Sa 16:14–23; 17:15.

28. MARS–3. APRIL

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 18–19

«Fortsett å være ydmyk når du gjør det bra»

***w04* 1.4. 15 avsn. 4**
Ha tillit til Guds ånd under alle forhold

4 Snart ble denne gjetergutten berømt i hele landet. Han ble bedt om å gjøre tjeneste hos kongen og spille musikk for ham. Han drepte krigeren Goliat, en kjempe som var så aggressiv at selv de erfarne israelittiske soldatene var redd for å møte ham. David ble satt over stridsmennene, og han seiret over filisterne. Folket elsket ham. De komponerte sanger til pris for ham. En av kong Sauls rådgivere hadde ikke bare sagt om den unge David at han var «dyktig til å spille» på harpe, men også at han var «en tapper veldig mann og en stridsmann», og at han 'talte forstandig og var en velbygd mann'. – 1. Samuelsbok 16:18; 17:23, 24, 45–51; 18:5–7.

***w18.01* 28–29 avsn. 6–7**
Se forskjellen på dem som tjener Jehova, og dem som ikke gjør det

6 Noen blir stolte fordi de er pene, populære, musikalske eller fysisk sterke, eller fordi de er i en høy posisjon. David var alt dette, men han var likevel ydmyk hele livet. Etter at han hadde drept Goliat og fikk tilbud om å gifte seg med datteren til kong Saul, sa han: «Hvem er jeg, og hvem er mine slektninger, min fars slekt, i Israel, siden jeg skulle bli kongens svigersønn?» (1. Sam 18:18) Hva hjalp David til å være ydmyk? Han visste at de egenskapene, evnene og privilegiene han hadde, hadde han fordi Gud 'bøyde seg ned', eller var ydmyk, og viste ham oppmerksomhet. (Sal 113:5–8) David var klar over at alt det gode han hadde, var noe han hadde fått fra Jehova. – Jevnfør 1. Korinter 4:7.

7 I likhet med David ønsker Jehovas tjenere i dag å være ydmyke. Det gjør inntrykk på oss at Jehova, den største i universet, er ydmyk. (Sal 18:35) Vi prøver å følge denne inspirerte oppfordringen: «Ikle dere medfølelsens inderlige hengivenhet, foruten godhet, ydmykhet, mildhet og langmodighet.» (Kol 3:12) Og vi vet at kjærligheten 'ikke skryter og ikke blir oppblåst'. (1. Kor 13:4) Når folk ser at vi er ydmyke, kan det være at de ønsker å bli kjent med Jehova. Akkurat som en ektemann kan bli «vunnet uten et ord» på grunn av sin kones livsførsel, kan noen få lyst til å lære om Jehova på grunn av den ydmykheten hans folk viser. – 1. Pet 3:1.

Åndelige perler

***it*-2 624**
Profet

Selv om profetene var utnevnt ved Jehovas ånd, talte de etter alt å dømme ikke all-

tid under inspirasjon. Det var snarere slik at Guds ånd 'falt på dem' på visse tidspunkter og åpenbarte de budskaper som skulle kunngjøres. (Ese 11:4, 5; Mi 3:8) Dette hadde en oppildnende virkning på dem og drev dem til å tale. (1Sa 10:10; Jer 20:9; Am 3:8) De gjorde ikke bare usedvanlige gjerninger, men hele deres utseende og måte å opptre på gjenspeilte uten tvil også usedvanlig intense og sterke følelser. Det kan kanskje til dels forklare hva som ligger i uttrykket «å oppføre seg som en profet». (1Sa 10:6–11; 19:20–24; Jer 29:24–32; jf. Apg 2:4, 12–17; 6:15; 7:55.) Den store konsentrasjon, nidkjærhet og frimodighet de utførte sitt oppdrag med, kunne få deres oppførsel til å virke underlig eller til og med fornuftstridig i andres øyne. Det var et slikt inntrykk noen militære førere fikk av oppførselen til den profeten som salvet Jehu. Da de ble klar over at mannen var en profet, tok de imidlertid hans budskap alvorlig. (2Kg 9:1–13; jf. Apg 26:24, 25.) Da Saul under jakten på David ble tilskyndt til å 'oppføre seg som en profet', tok han av seg klærne og lå «naken hele den dagen og hele natten». I mellomtiden unnslapp tydeligvis David. (1Sa 19:18 til 20:1) Det betyr imidlertid ikke at profetene ofte gikk «nakne» omkring, for den bibelske beretningen viser det motsatte. I de to tilfellene det fortelles at en profet var «naken», gikk han «naken» omkring for å belyse et bestemt aspekt ved sin profeti. (Jes 20:2–4; Mi 1:8–11) Grunnen til at Saul kledde seg «naken» – om det var fordi Jehova ville vise at Saul under sin kongelige kledning bare var et alminnelig menneske som ikke hadde noe å stille opp imot Jehovas kongelige myndighet og makt, eller av en annen grunn – sies det ikke noe om.

4.–10. APRIL

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 20–22

«Hvordan være en god venn»

***w19.11* 7 avsn. 18**
Bygg sterke vennskap før enden kommer

18 I dag møter våre brødre og søstre mange forskjellige prøvelser. Mange lider for eksempel på grunn av naturkatastrofer eller menneskeskapte katastrofer. Kanskje noen av oss kan åpne hjemmet sitt for venner som er rammet på denne måten. Andre kan kanskje gi økonomisk hjelp. Noe vi alle kan gjøre, er å be Jehova om å hjelpe våre brødre og søstre. Hvis vi får vite at en bror eller søster er nedtrykt, kan det være at vi ikke vet hva vi skal si, eller hvordan vi skal reagere. Men vi kan alle gjøre noe for å hjelpe. Vi kan for eksempel ta oss tid til å være sammen med vår venn. Vi kan lytte medfølende når han eller hun snakker. Og vi kan dele det mest oppmuntrende favorittskriftstedet vårt med ham eller henne. (Jes 50:4) Det som betyr mest, er at du er der sammen med vennene dine når de trenger deg. – **Les Ordspråkene 17:17.**

***w08* 15.2. 8 avsn. 7**
La oss vandre på Jehovas veier

7 *Gud venter at vi er pålitelige venner.* (Ordsp 17:17) Kong Sauls sønn Jonatan ble en venn av David. Da Jonatan hørte at David hadde drept Goliat, ble «Jonatans sjel … knyttet til Davids sjel, og Jonatan begynte å elske ham som sin egen sjel». (1. Sam 18:1, 3) Det var til og med slik at Jonatan advarte David da Saul ville drepe ham. Etter at David hadde flyktet, besøkte Jonatan ham og sluttet en pakt med ham. Da Jonatan snakket med Saul om

David, kostet dette ham nesten livet. Men Jonatan og David møttes igjen og styrket vennskapsbåndet. (1. Sam 20:24–41) Den siste gangen de var sammen, styrket Jonatan Davids hånd «med henblikk på Gud». – 1. Sam 23:16–18.

***w09* 15.10. 19–20 avsn. 11**
Hvordan vi kan ta vare på vennskap i en kald og hard verden

11 *Vær lojal.* «En sann venn viser alltid kjærlighet og er en bror som er født med tanke på tider med trengsel.» (Ordsp 17:17) Da Salomo skrev dette, kan han ha tenkt på vennskapet mellom hans far, David, og Jonatan. (1. Sam 18:1) Kong Saul ville at hans sønn Jonatan skulle arve Israels trone. Men Jonatan aksepterte at Jehova hadde utvalgt David til å arve tronen. I motsetning til Saul ble ikke Jonatan misunnelig på David. Han tok det ikke ille opp at David ble lovprist, og han trodde ikke på Saul når han talte nedsettende om ham. (1. Sam 20:24–34) Er vi lik Jonatan? Gleder vi oss med våre venner når de får privilegier? Trøster og støtter vi dem når de har det vanskelig? Hvis noen snakker stygt om en venn av oss, er vi da snare til å tro på det som blir sagt? Eller forsvarer vi lojalt vår venn, slik Jonatan forsvarte David?

Åndelige perler

***w05* 15.3. 24 avsn. 4**
Viktige punkter fra 1. Samuelsbok

21:12, 13. Jehova venter at vi bruker vår tenkeevne og våre forstandsevner når vi kommer opp i vanskelige situasjoner i livet. Han har gitt oss sitt inspirerte Ord, som gir klokskap, kunnskap og tenkeevne. (Ordspråkene 1:4) Vi kan også få hjelp av utnevnte kristne eldste.

18.–24. APRIL

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 23–24

«Vent tålmodig på Jehova»

***w04* 1.4. 16 avsn. 8**
Ha tillit til Guds ånd under alle forhold

8 David nektet å skade Saul. Han viste tro og tålmodighet og overlot saken til Jehova. Etter at Saul hadde forlatt hulen, ropte David etter ham: «Måtte Jehova dømme mellom meg og deg; og Jehova skal på mine vegne ta hevn overfor deg, men min egen hånd skal ikke komme over deg.» (1. Samuelsbok 24:12) Selv om David visste at Saul behandlet ham urettferdig, hevnet han seg ikke, og han kom ikke med ukvemsord mot eller om Saul. David avholdt seg også ved flere andre anledninger fra å ta saken i egne hender. Han satte isteden sin lit til at Jehova skulle ordne opp i saken. – 1. Samuelsbok 25:32–34; 26:10, 11.

***w04* 1.6. 22–23**
Lar du din livssituasjon styre ditt liv?

For det tredje bør vi heller vente på Jehova enn benytte oss av ubibelske metoder for å prøve å forandre på vår situasjon. Disippelen Jakob skrev: «La utholdenheten øve sitt verk fullstendig, så dere kan være fullstendige og sunne i alle henseender og ikke mangle noe.» (Jakob 1:4) Vi bør la utholdenheten få «øve sitt verk fullstendig» ved at vi utholder prøvelsen til den tar slutt, uten å ty til ubibelske metoder for å få raskt slutt på den. Da vil vår tro bli prøvd og lutret, og dens opprettholdende kraft vil komme tydelig til uttrykk. Josef og David viste en slik utholdenhet. De tydde ikke til løsninger som kunne mishage Jehova. I stedet anstrengte de seg for å gjøre det beste

ut av situasjonen. De ventet på Jehova, og de ble rikt velsignet for det. Jehova brukte dem begge til å utfri og lede sitt folk. – 1. Mosebok 41:39–41; 45:5; 2. Samuelsbok 5:4, 5.

Vi kan også komme opp i situasjoner der vi kan være fristet til å ty til ubibelske løsninger. Er du for eksempel motløs fordi du ennå ikke har funnet en passende ektefelle? Hvis det er tilfellet, må du motstå fristelsen til å bryte Jehovas påbud om å bare gifte seg «i Herren». (1. Korinter 7:39) Har du problemer i ekteskapet? I stedet for å gi etter for den holdningen som gjør seg gjeldende i verden, hvor løsningen er separasjon og skilsmisse, bør du og din ektefelle bestrebe dere på å løse problemene i fellesskap. (Malaki 2:16; Efeserne 5:21–33) Er det vanskelig for deg å forsørge familien fordi du er i en økonomisk vanskelig situasjon? Det å vente på Jehova innebærer at man unngår tvilsomme eller ulovlige aktiviteter for å prøve å skaffe seg penger. (Salme 37:25; Hebreerne 13:18) Ja, vi må alle arbeide hardt for å gjøre det beste ut av den livssituasjon vi befinner oss i, og vi må anstrenge oss, slik at vi kan oppnå Jehovas velsignelse. La oss, mens vi gjør det, være fast bestemt på å vente på Jehova og ha tillit til at han sørger for den beste løsningen. – Mika 7:7.

Åndelige perler

***w17.11* 27 avsn. 11**
Ikke la noe ta fra deg seiersprisen!

11 Hvis vi utvikler ekte kjærlighet og godhet, vil vi ikke så lett bli misunnelige. Guds Ord sier: «Kjærligheten er langmodig og vennlig. Kjærligheten er ikke misunnelig.» (1. Kor 13:4, fotn.) For å unngå at misunnelse slår rot i hjertet vårt, må vi gå inn for å se tingene fra Guds synspunkt. I Guds Ord blir menigheten sammenlignet med en kropp, og trosfellene våre er som forskjellige kroppsdeler som tilhører den samme kroppen. Når vi ser det slik, vil det gi oss en sterkere følelse av fellesskap med brødrene og søstrene våre, i tråd med det Bibelen sier om at hvis én kroppsdel blir æret, gleder alle de andre seg med den. (1. Kor 12:16–18, 26) Så i stedet for å bli misunnelige vil vi glede oss når det går bra for andre. Tenk på kong Sauls sønn Jonatan. Han ble ikke misunnelig da David ble utvalgt til å bli konge. Nei, han tvert imot oppmuntret David. (1. Sam 23:16–18) Kan vi vise en lignende godhet og kjærlighet?

25. APRIL–1. MAI

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. SAMUELSBOK 25–26

«Gjør du ting på impuls?»

***ia* 78 avsn. 10–12**
Hun handlet med forstand

10 Hvordan behandlet disse hardt arbeidende soldatene gjeterne? De kunne lett ha tatt en sau fra tid til annen, men de gjorde ikke det. De var isteden som en beskyttende mur omkring Nabals hjorder og tjenere. **(*Les 1. Samuelsbok 25:15, 16.*)** Sauene og gjeterne ble utsatt for mange farer. Det var mange rovdyr, og Israels sørlige grense lå så nær at røverflokker og tyver fra nabolandene ofte herjet i området.

11 Det må ha vært litt av en oppgave å skaffe nok mat til alle disse mennene i ødemarken. En dag sendte derfor David ti menn til Nabal for å be om hjelp. David valgte tidspunktet med omhu. Det var ved tiden for saueklippingen, en tid som vanligvis var forbundet med gavmildhet og festligheter.

David var også nøye med sitt ordvalg og uttrykte seg på en høflig måte. Han omtalte til og med seg selv som «din sønn David», kanskje som en respektfull erkjennelse av at Nabal var eldre enn ham. Hvordan reagerte Nabal? – 1. Sam 25:5–8.

12 Han ble rasende! «Han skrek skjellsord mot dem.» Det var slik den unge mannen som er nevnt i begynnelsen av kapitlet, beskrev opptrinnet for Abigajil. Den gjerrige Nabal klaget høylytt. Han ville ikke gi fra seg noe av sitt verdifulle brød, vann og slaktekjøtt. Han omtalte hånlig David som en ubetydelig person og sammenlignet ham med en tjener som hadde rømt fra sin herre. Det kan være at Nabal i likhet med Saul hatet David. Ingen av dem så på David slik Jehova gjorde. Jehova elsket David og så ikke på ham som en opprørsk slave, men som Israels framtidige konge. – 1. Sam 25: 10, 11, 14.

***ia* 80 avsn. 18**
Hun handlet med forstand

18 Hun påtok seg ansvaret for problemet og bad David om å tilgi henne personlig. Hun var realistisk og erkjente at mannen hennes var like tåpelig som navnet hans tydet på. Med det antydet hun muligens at det ville være under Davids verdighet å straffe en slik mann. Hun gav uttrykk for sin tillit til at David var Jehovas representant, ved at hun sa at hun forstod at han utkjempet «Jehovas kriger». Hun viste også at hun kjente til det løftet Jehova hadde kommet med i forbindelse med David og kongedømmet, for hun sa: «Jehova kommer … med sikkerhet … til å bemyndige deg til å være leder for Israel.» Videre oppfordret hun David til ikke å gjøre noe som kunne føre blodskyld over ham, eller som senere kunne bli «en årsak til vakling» – hun siktet tydeligvis til en dårlig samvittighet. **(*Les 1. Samuelsbok 25:24–31.*)** Dette var virkelig vennlige, gripende ord!

Åndelige perler

***ia* 80 avsn. 16**
Hun handlet med forstand

16 Betyr dette at Abigajil gjorde opprør mot sin manns rettmessige lederskap? Nei. Husk at Nabal hadde handlet ondt mot en salvet tjener for Jehova, og dette kunne føre til at mange uskyldige medlemmer av Nabals husstand ble drept. Kunne Abigajil ha blitt medskyldig med sin mann hvis hun ikke hadde gått til handling? I dette tilfellet måtte hun underordne seg Gud framfor å underordne seg sin mann.

© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania